

MARIBORSKI VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2458
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglašni oddelek „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Podonavsko vprašanje

Menda skoraj ni ničesar v evropski mednarodni politiki, ki bi se tako često imenovalo in »reševalo« kakor — podonavski problem. Ta problem so ustvarili ponekod že takrat, ko n. pr. pri nas v Jugoslaviji, Romuniji in Češkoslovaški se nihče sploh vedel ni, da obstoja. Ustvarili so ga pa pod različnimi pretvezami: obžaluječ razbitje velike »gospodarske enote« bivše Avstro-Ogrske, zanikajoč možnost samostojnega »gospodarskega obstanda« Avstrije, možnost »vršenja poslanstva« Madžarske v sedanjih mejah itd. Z najrazličnejšimi zdravili so ga pa hoteli tudi zdraviti: s podonavsko konfederacijo, z različnimi »gospodarskimi pakti« in z vsem sploh mogočim. Vedno pa je šlo nazadnje le za eno: pomagati pri »reševanju podonavskega problema« samo Avstriji in Madžarski in najti jima neko kompenzacijo za izgubljeni prejšnji položaj v Avstro-Ogrski, ne oziraje se na to, da ostale države Podonavja sploh ne čutijo nobenega »podonavskega problema«, ali ga vsaj nikoli ne bi čutile, ako bi se vsi v Podonavju vživeli v dejansko novo stanje in nehali zatekati se k raznim jerobom na zahodu Evrope!

Podonavski problem sta torej ustvarili izključno le Avstrija in Madžarska s svojimi zagovorniki na zahodu. Ustvarili sta ga pa zato, ker se kljub razbitju bivše Avstro-Ogrske nista mogli vživeti v nezprosno dejstvo, da Dunaj in Budimpešta nista več prestolnici velesile, marveč samo dveh držav, ki sta vsaj polovico manjši kakor so ostale tri podonavske nasledstvene države Jugoslavija, Češkoslovaška in Romunija, vsaka sama zase! Da se pa nista mogli vživeti, nista krivi toliko sami, kakor so oni njeni prijatelji zunaj, ki so jima pri tem dajali potuho. Ako bi bil evropski zahod pustil Avstrijo in Madžarsko sami, bi jih bile razmere, ki bi iz tega nastale, že davno prisilile do pravičnega spoznanja o lastni vrednosti, pomenu in moči in do korakov v Beograd, Prago in Bukarešto glede enakopravnega političnega, gospodarskega in kulturnega sodelovanja. In »podonavsko vprašanje« bi se bilo samo rešilo!

Podpora, ki sta jo Dunaj in Budimpešta uživala in jo deloma še uživata v Rimu, Parizu in Londonu, morda pa od časa do časa in v posameznih primerih tudi še kje drugje, je edina mogla privedi Avstrijo do zahtevanja najrazličnejših privilegijev, kakršnih ni deložna nobena druga država na svetu, Madžarsko pa do neprestanega reklamiranja raznih ozemelj bivše Ogrske, ki naj bi se ji »vrnila« z revizijo mirovnih pogodb. Kakor da bi bila kje na svetu kakšna sila, ki bi brez vojne in poraza lahko prisilila nasledstvene države, da dajo Avstriji v svojo škodo razne gospodarske privilegije, Madžarski pa svoja ozemlja, na katerih morda živi nekaj tja umetno priseljenih Madžarov ali pa z državnim pritiskom ustvarjenih madžaronov! In kakor da bi bilo sedem milijonov Avstrijev in devet milijonov Madžarov nekaj dragocenejšega kakor petnajst milijonov Čehoslovakov, petnajst milijonov Jugoslovancev in osemnajst milijonov Romunov! Dejansko torej obstoja »podonavsko vprašanje« zaradi 16 milijonov Avstrijev in Madžarov napram skoraj 50 milijonom prebivalstva držav male antante.

Po zakonih narave in zdravega človeškega razuma je zato edina rešitev »podonavskega vprašanja« v tem, da teh 16 milijonov Avstrijev in Madžarov prilagodi svoje življenje 50 milijonom Jugoslovancev, Čehoslovakov in Romunov, da prizna obstoječe stanje in izrazi svojo

Snovanje velike nemške grupacije

Papenova skrivnostna pota — Posredovanje med Budimpešto in Varšavo ter Bukarešto — Italijanska in francoska protiakcija

BUDIMPEŠTA, 4. oktobra. Iz dobro poučenih političnih krogov se izve, da je imelo bivanje dunajskega nemškega poslanika von Papena na Madžarskem namen pridobiti Madžarsko popolnoma za nemške načrte. Sedaj je čisto jasno, da snuje Nemčija veliko lastno grupacijo sil na vzhodu Evrope, ki bi bila naperjena tako proti Franciji, kakor tudi proti sovjetski Rusiji. Kakšni so rezultati Papenovih posvetovanj z Gömbösem in drugimi madžarskimi politikmi, seveda ni znano, značilno pa je to, da odleti von Papen iz Budimpešte v Berlin, kjer bo o svoji misli poročal Hitlerju. Iz Berlina se bo pa podal v Varšavo, kjer bo govoril s Pilsudskim in Beckom glede Madžarske, nato se bo pa vrnil spet v Budimpešto, kjer bo informiral Gömbösa o položaju še tik pred njegovim odhodom v Varšavo.

Iz raznih pojavov se da sklepati, da se Nemčija trudi na vse načine pridobiti Madžarsko za svojo grupacijo, h kateri šteje zaenkrat samo Poljsko, pričakuje pa se razširjenje na jugovzhod Evrope. Tako se zatrjuje, da obstojajo med romunskim ministr-

skim predsednikom in sedanjim zunanjim ministrom Tatarescom ter poljskim zunanjim ministrom Beckom že precej jasni dogovori o sodelovanju v zunanji politiki. Tatarescu je baje pripravil preorientacijo romunske zunanje politike popolnoma brez vednosti Titulesca in ga tako spravil tudi v Ženevi v zelo neprijeten položaj. To je dalo povod, da je nastala v Romuniji vladna kriza in je Titulescu odklonil daljnje vodstvo romunske zunanje politike, ako ne dobi zagotovila, da se Tatarescu vanjo ne bo mešal. Tatarescu pa ima nasprotno močno oporo v romunski javnosti, zlasti pri mladi inteligenci, ki se vedno bolj oddaljuje od Francije. Govori se, da je von Papen, kakor že prej tudi Beck, prevzel posredništvo med Budimpešto in Bukarešto za primer ustvaritve nove velike nemške grupacije. Mimo tega pa računajo v Berlinu in Varšavi tudi na priključitev še drugih držav na jugovzhodu Evrope. Zlasti v Turčiji se čuti v tem oziru že močan vpliv.

Nikakor torej ni izključeno, da bo v kratkem presenetila svet nova grupacija, ki je še nedavno nihče ni prič-

koval in sploh verjel ni, da bi bila mogoča. Vendar pa so vse to zaenkrat le poizkusi, kajti na drugi strani se tudi Italija in Francija trudita, da ohranita svoje pozicije v srednji in jugovzhodni Evropi. Tako se mude sedaj v Budimpešti francoski parlamentarci pod vodstvom predsednika zunanje političnega odbora pariške poslanske zbornice Soulierja, ki so obiskali tudi ministrskega predsednika Gömbösa. V izjavi, ki jo je dal Soulier časnika, je priporočil Madžarski, naj vsaj zaenkrat opusti revizionizem, ker je danes praktično neizvedljiv. Nadalje je svaril Madžarsko pred Nemčijo, ki ne predstavlja nevarnosti samo za ostalo Evropo, ampak tudi za Madžarsko samo. Madžarska naj bi ostala zvesta Italiji, s katero se Francija sporazumeva in bosta potem lahko obe velesili uredili tudi odnošaje med Madžarsko in malo antanto in bo od te ureditve imela Madžarska sama največ koristi, zlasti v gospodarskem pogledu. Dvomljivo pa je, da bi mogle te Soulierjeve besede seči globlje v srca Madžarov in jih odvrti od dosedanjih namer.

Nemčija se odpove Avstriji

BERLIN HOČE NA VSAK NAČIN PREPREČITI SPORAZUM MED FRANCIJO IN ITALIJO.

PARIZ, 4. oktobra. Tukajšnji listi poročajo, da se je nemški rimski poslanik von Hassel že vrnil na svoje službeno mesto, katerega je bil, kakor znano, zapustil za nekaj dni, ter se podal v Nemčijo, kjer je dobil od Hitlerja in Neurathia navodila za novo akcijo glede zbližanja med Nemčijo in Italijo. Naloga von Hassela je ponuditi Mussoliniju ureditev sporov, ki so nastali med obema velesilama zlasti zaradi Avstrije. Kakor se zatrjuje, je Nemčija sedaj pripravljena zagotoviti Italiji, da se ne bo več mešala v avstrijske notranje zadeve in bo spoštovala v vsakem oziru avstrijsko neod-

visnost in samostojnost. V zameno pa bo Nemčija zahtevala od Italije priznanje enakopravnosti v oboroževanju in v vseh drugih zadevah. Baje bi Nemčija v danem primeru vstopila znova tudi v Društvo narodov. Kakor se zatrjuje v Parizu, se je Nemčija odločila za te korake iz strahu pred sporazumom med Parizom in Rimom, katerega hoče na vsak način preprečiti ali vsaj oslabil. S tem je najbrže v zvezi tudi nemško prizadevanje za osnovanje lastne velike grupacije v Evropi, ki naj bi tudi prestrašila Italijo. Kakšen bo odmev te akcije, seveda ni mogoče prerokovati.

Francija se bo pogajala z Nemčijo in Poljsko

LONDON, 4. oktobra. »Daily Telegraph« poroča, da bo Francija uvedla nova pogajanja za vzhodni pakt, upoštevajoč pri tem tudi želje Nemčije in Poljske. Dokler bodo ta pogajanja trajala, bodo pogajanja za zvezo Francije in Rusije počivala, ker se Barthou zaveda, da pomeni forsiranje zveze z Rusijo dokončni prelom s Poljsko in Nemčijo. Francija želi sedaj izboljšanja odnošajev do Varšave in Berlina. V Parizu menijo, da nemški in poljski odgovor ne izključujeta sporazuma glede vzhodnega pakta.

Mussolini bo govoril

MILAN, 4. oktobra. Mussolini je prispel davi v Milan, kjer ostane 3 dni. Iz Milana

bo obiskal tudi neke važne industrijske in poljedelske centre severne Italije. — Glavni tajnik fašistične stranke Starace je dospel v Milan že včeraj ter izdal vse potrebne naloge za sprejem Mussolinija. Mobilizirani so vsi člani fašistične milice in mladinskih odredov v Milanu in okolici. Tam so tudi zbrani vsi člani direktorija stranke, pokrajinski tajnik pa se šele zbirajo. Mussolini bo imel tekom svojega bivanja v Milanu velik govor, ki ga vsi napeto pričakujejo.

HITLER SE ŽENI S KNEGINJO?

PARIZ, 4. oktobra. »Pariser Tageblatt«, glasilo nemške kolonije v Parizu, poroča, da se bo Hitler v kratkem poročil. Oženil se bo baje z eno izmed vnučkinj princa Saksonskega, ne ve se pa s

katere, ker so tri, Leopoldina, Marija in Jozefina. List pravi, da silijo Hitlerja k ženitvi njegovi politični prijatelji, da bi vzdignili njegov prestiž. Ako se Hitler oženi s saksonsko kneginjo, bo po ženi dobil naslov vojvode. Ta vest je zelo verjetna, ker je znano, da je saksonska dinastija bila med prvimi v Nemčiji, ki so se popolnoma pridružile Hitlerjevi akciji.

GRČIJA PRED TEŽKIMI VPRAŠANJI.

ATENE, 4. oktobra. Ako se ne doseže sporazum med vlado in opozicijo o vprašanju nove izvolitve Zaimisa za predsednika republike, bo vlada razpustila parlament ali razveljavila ustavo.

DIKTATURA NA ESTONSKEM.

REVAL, 4. oktobra. Estonski državni predsednik je razpustil parlament in uvedel avtoritarni režim. S tem aktom je Estonka nehala biti ustavna demokracija.

ŠPANSKA KRIZA.

PARIZ, 4. oktobra. Lerroux še vedno ni sestavil nove vlade, pogajanja pa baje potekajo ugodno. Oblasti so izdale nove ukrepe za ohranitev miru in reda.

RUSIJA NI DOBILA POSOJILA.

LONDON, 4. oktobra. »Daily Express« poroča, da se sovjetski Rusiji ni posrečilo dobiti v Angliji posojilo 50 milijonov funtov šterlingov. Proti posojilu je namreč odločno nastopila Angleška banka.

TITULESCU SE VRAČA.

BUKAREŠTA, 4. oktobra. Titulescu se bo vrnil v soboto iz Švice v domovino.

POZDRAV AVSTRIJSKIM MARKSISTOM.

SAN FRANCISCO, 4. oktobra. Predsednik delavske stranke Green je poslal avstrijskim delavcem, »zatiranim po fašistih in nacistih«, pozdrave ameriških delavcev.

